

نقش تاریخی زن در سیر تحولات سیاسی

کار و ایجاد گری مشخصه اساسی فعالیت های مشترک انسانهاست که از بدو پیدایش آدم تا ایندم با مساعی مشترکهء زنان با مردان ادامه دارد . پنجهزار سال قبل مادامیکه آریایی ها به سر زمین باختر مهاجرت کردند ، زنان و مردان آریایی در مرکز آریانای کهن ، مدنیت بزرگ ی را اساس گذاشتند و پس از سه هزار سال راه مهاجرت را در پیش گرفته و در جنوب هندو کش سر زمین وسیعی را از لغمان تا سیستان و از کندهار تا ننگر هاروحوزه های وسیع جغرافیایی را برای بود و باش خود انتخاب نمودند و بنای باعظمت شهرتاریخیء بگرام بیانگر استعداد شگرف ، توانایی و کار مشترک زنان با مردان این مرزو بوم بوده است مسلما در نتیجهء کارمشترک زنان با مردان ، تمدن عظیم و فرهنگ عالی از خود بیاد گار گذاشته اند . زیرا کار و مبارزه از ویژگی های مقام عالیء زن در طول تاریخ این سر زمین باستانیست . چنانچه ده ها فیلسوف ، نابغه والامه ، طبیب و دانشمند ، فزیک دان و ریاضی دان ، ستاره شناس و عالمان بزرگ ، در دامان مقدس زنان این میهن پرورش یافته اند . یادی از بزرگ مردان تاریخ کشور ما در عرصه های علم و فرهنگ چون سید جمالالدین افغان ، ابن سینای بلخی ، ابو ریحان البیرونی ، امیر علی شیر نوایی ، امام فخر رازی ، مولانا جلال الدین محمد بلخی ، خواجه عبدالله انصاری ، حکیم نظامی گنجوی و دیگران ، یاد آور سیمای تابنک زن و شخصیت محبوب زنان در راستای تاریخ این سرزمین میباشد .

شخصیت زنان عالم و فرهنگ دوست ، ادیب و نویسنده ، شاعر و سخنور تاریخ کشور ما چون رابعه بلخی ، مهستی ، حاذقه ، محجوبه ، مخفی بدخشی ، عایشه درانی ، نازو انا ، فاطمه واسما میرمن سمنبو و دیگران از چهره های نامدار ادبی کشور ما همچون مشعلداران علم و فرهنگ ، با قلم اندیشه و دانش به جنگ بی دا

دانشی و سیه روزی رفته که روشن نگری آنها بیانگر مقام شامخ انسان برآزنده یعنی زن در تاریخ درخشان کشور ما بوده و آثار گرانمایهء ایشان بیانگر انساندوستی ، مهر ورزی و خدمت به انسان زحمتکش میباشد .

شیر زنان کشور ما در عرصه های کار و مبارزه بمثابه رزم آفرینان راه آزادی پرچم مبارزه را در میدان نبرد و کارزار مبارزه همواره بر افراشته اند . مبارزات قهر مانانهء زنان پیکار جو و آزادی خواه کشور ما بخصوص جنگ میوند سال ۱۸۸۰ م در صحنه های مبارزه و میدان جنگ حماسه

آفریدند . شرکت شیر زنان کشور در جنگ مشهور میوند ویکی ازین قهرمانان ، ملالی دوشیزه جوانی که در میدان جنگ میوند بیرق سپاه ملی را در عوض بیرق دار کشته شده به شانه کشیده این دو بیت از زبان او در میدان جنگ طنین انداخت که در تاریخ افغانستان جاودانه شد .

خال به دیار له وینو کبنيژدم

چه شنکی باغ کبني گل گلاب وشرموينه

که په میوند کبني شهيد نه سوی

خدای یژو لایه بی ننگی ته دی ساتينه

درین جنگ نا برابر ، لشکر آزادی خواه افغانستان با غرور صد برآبر، تحت قیادت غازی محمد ایوب خان ، عبدالکریم خان کوهستانی و دیگران پیروزی تاریخی بدست آوردند .

همچنان در کابل چهار صد زن آزادی خواه در جنگ با انگلیس در کوههای اطراف شهر بخصوص کوه آسمایی شرکت کردند . که سرخیء بیرق آزادی با خون ۸۳ نفر از زنان شهید گواه روشن قهرمانی زن در افغانستان است . یکی ازقهر مان این جنگ آزادی زهرای جوان بود که به خون نام زادعزیزخود عبدالله شهید سوگند یاد کرد که تا زنده باشم خدمتگار مادر عبدالله وخادم راه آزادی خواهم بود .

در همین سده بود که صدای مبارزهء دسته جمعی ء زنان برای رهایی از زیر سلطه ء مستبدین تاریخ در گوشه وکنار جهان طنین افگنده بود . چنانچه در سال ۱۸۵۷ کار گر زنان امریکا در مبارزه ء داد خواهانه شان برای کسب حقوق خویش ایستادگی کردند رفته رفته جنبش زنان با نقش آفرینی انجیلا دویس ، در امریکا ،کلارا تگین در اروپا ، جمیله بو پاشا در الجزایر ،لیلا خالد در فلسطین ، اندیرا گاندی و دیگران در هند ، روزا لوکسامبورگ در آلمان ودها و صدها زن قهرمان ، نام دار وگم نام ، در سایر نقاط جهان شکل همه گانی بخود گرفت و قربانی های بی شماری از خود بجا گذاشتند ودرخت آزادی را با خون های پاک شان آبیاری کردند .تاکه روز هشتم مارچ را به عنوان روز جهانیء زن ثبت تاریخ نمودند .

هشتم مارچ یاد آور روز های قیام زنان بخاطرتامین حقوق و آزادی های دموکراتیک زنان ، هشتم مارچ یعنی قیام ستمکشان علیه ستمگران وحاکمان سود و سرمایه . هشت مارچ یعنی روز پیکار مقدس زنان وعقد پیمان مشترک بخاطر کسب حقوق .هشت مارچ یعنی ندای برابر و تساوی حقوق زنان با مردان وشناسایی هویت وشخصیت زنان ، هشت مارچ یعنی ندای صلح ،آزادی وپیروزی بر جنگ ،ستم وخشونت علیه زنان سرتاسر جهان میباشد .

در کشور ما به ادامهٔ مبارزات تاریخیٔ زنان، نهضت زن در دههٔ سوم قرن بیستم به پیشروی ملکه ثریا و دیگران شکل گرفت. موسسهٔ نسوان و دیگر موسسات مربوط به زنان تاسیس گردیده بود که بر بنیاد آن در عرصهٔ های فرهنگی موفقیت هایی در بر داشت. پس از رکود چند دهه بار دیگر در اوایل دههٔ هفتاد، پرچم آزادیٔ زنان در شهر کابل بر افراشته گردید و سازمان دموکراتیک زنان افغانستان برهبری داکتر اناهیتا راتب زاد این بانوی فرهیخته و مادر معنوی مردم شریف افغانستان تاسیس گردید. داکتر اناهیتا راتب زاد مبارز پر شور راه زحمتکشان افغانستان به مثابه وکیل و نمایندهٔ مردم شریف شهر کابل در پارلمان کشور و خارج از آن پرچم مبارزهٔ داد خواهانه و ترقی خواهانهٔ زنان و سایر زحمتکشان افغانستان را تا دور ترین نقاط کشور در اهتزاز درآورد. آنگاه زنان از برکت کار و مبارزه توانستند در عرصه های تحصیل و مشاغل عالی دولتی و خدمات اجتماعی دستاورد های بزرگی داشته باشند. مزید بر آن، شیر زنان رزمنده در عرصه های دفاع از صلح و آزادی و در مبارزه علیه مداخلات خارجی و عوامل جنگ، شجاعانه رزمیدند و در صف رزمندگان دفاع از استقلال و تمامیت ارضی قرار گرفتند.

ولی تاریخ طور دیگری چرخید، آنقدر مدهش و هولناک که وطن در مسیر جنگ سی ساله کشانیدند شد و مورد حمله و تجاوز قرار گرفت.

که در نتیجهٔ آن میلیونها نفر از مردم افغانستان مجبور به ترک وطن و صدها هزار نفر شهید، معلول و معیوب گردیدند که نخستین قربانیٔ آن قشر زن. به این ترتیب شیرازه های دموکراسی خواهی از هم پاشید که بیشترین آسیب آن راباز هم زنان متحمل شدند.

در اثر دوام جنگ خانمانسوز، زنان اکثرا کار، معشیت، تحصیل و فعالیت های سیاسی فعالانهٔ خود را از دست دادند. هر کشوری که مورد مداخله و تجاوز قرار می گیرد و مردمش در جنگ و نا امنی، فقر و بدبختی، نفاق و مرض دست و پنجه نرم میکنند و با فساد اداری دست و گریبان اند، باز هم متأسفانه زن اولین قربانیست.

تا جاییکه دیده میشود وضع فلاکت بار زنان در کشور روز بروز پیچیده تر می شود. چنین وضع نامیمون، بیشتر از هر وقت دیگر همبستگی و تشکل زنان را به دور جنبشهای دموکراتیک و داد خواهانه شان ضروری تر میسازد تا زنان قادر شوند در عرصهٔ آموزش و تحصیل که نخستین قدم مهم و مبرم فعالیت زنان را تشکیل میدهد بسیج گردند و مسئلهٔ آموزش برای همه و بخصوص برای قشر زن در افغانستان الویت داشته تا به وسیلهٔ علم و دانش در رشد و انکشاف اندیشه های داد خواهانه خویش بمنظور رهایی از رنجهای بیکران

زن در کشور گام های موثر عملی ملی و سرتاسری برداشته شود . یگانه راه نجات زن همانا تلاش و مبارزه ، آموزش ، و پرورش ، کسب دانش ، تحصیل و کارآیی ، راه اندازی جنبش سرآسری و همبستگی ملی و بسیج آنان بدور سازمان رزمنده و سیاسی و شان بوده تا بتوانند سر نوشت زن را بسوی خوشبختی و آزادی رقم زند .

در حالیکه یکبار دیگر هشتم مارچ این روز جهانی و فرخنده و زن را به پیشگاه زنان آزاده و زحمتکش افغانستان و جهان مبارک باد میگویم برای شان پیروزی و بهروزی و موفقیت آرزو میکنم .